

اعلامیه مطبوعاتی

دولت مردم را هم‌زمان با نسل کشی وحشیانه، مجبوره جشن گرفتن برای استقلال جعلی می‌کند!

(ترجمه)

آیا مردم اردن باید برای استقلال جعلی جشن بگیرند، در حالی که دیروز یک داکتر زن مسلمان، که در غزه ایستادگی می‌کرد، در نتیجه حمله موشکی هواپیماهای ارتش نسل‌کش ۹ فرزند خود را یک‌جا از دست داد؟! صحنه وحشیانه‌ای که بشریت پیش از این تجربه نکرده بود! آیا احساس و عاطفه برادری اسلامی در بین مسلمانان در برابر صحنه‌های کشتار، گرسنگی و ویرانگری یهود که دل‌ها را می‌شکافد، به این اندازه سرد شده که نصرت نمی‌کنند؟! درحالی‌که الله سبحانه و تعالی فرموده:

﴿وَإِن اسْتَنْصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمُ النَّصْرُ﴾ [انفال: 72]

ترجمه: و اگر در (حفظ) دین (خود) از شما یاری طلبند، بر شماست که آن‌ها را یاری کنید.

انگار که امت به انتظار حرکت ارتش‌های خود خو گرفته است؛ بلکه از باب همدردی با داغدیدگان، یتیمان و گرسنگان، در حالی که الله شما را امتی یگانه از میان مردم قرار داد:

﴿وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ﴾ [مؤمنون: 52]

ترجمه: و این امت شما امت واحدی است و من پروردگار شما هستم؛ پس از مخالفت فرمان من بپرهیزید!

نه به الله قسم که اکثریت مردم اردن، خون در رگ‌های‌شان از شوق و سوز برای یاری برادران دینی‌شان به جوش می‌آید، نظام حاکم این را می‌داند و از خشم آن‌ها در هراس است، با این حال، احساسات‌شان را به سمت جشن گرفتن برای استقلال جعلی منحرف می‌کند، استقلالی که سرزمین آن پر از پایگاه‌های نظامی کفار استعمارگر است و اقتصاد آن گروگان بانک‌های استعماری جهانی و هیچ‌گاه جرأت اتخاذ یک تصمیم مستقل به نفع امت را ندارد و تنها از دور نظاره‌گر جنایات رژیم یهود است، گویی در حال تماشای یک تور سیاحتی است! این نسل‌کشی گستاخانه‌ای که رژیم یهود مرتکب می‌شود، اگر از مجازات در امان نبود، هرگز جرأت چنین جنایاتی را نداشت.

پس چه کسی برای این استقلال موهوم، در آسمان اردن آتش‌بازی به راه می‌اندازد، هم‌زمان با آنکه آسمان غزه پر از موشک‌های مرگبار است؟! چه کسی صفحات رسانه‌های رسمی را از دستاوردهای اقتصادی اردن از زمان استقلال پر می‌کند، در حالی که این سرزمین از بدهی‌های استعماری، بیکاری و فقر به شدت رنج می‌برد و منابعش را با سرمایه‌گذاری‌های خارجی به فروش می‌رساند و حتی کشور را با فساد دائمی تا مرز تشنگی کشانده و آن را بهانه‌ای برای عادی‌سازی روابط با رژیم جعلی یهود در قالب توافقنامه‌های گوناگون قرار داده؟! آیا جز نظام حاکم و مردان وفادار به آن کسی دیگر هست؟

اساساً ایده استقلال، خود یک دعوت استعماری برای تفرقه و تجزیه امت واحدی است که دینش واحد رابطه اش بر مبنای عقیده و اصول استوار است و از زمان تأسیس دولت اسلامی توسط رسول الله صلی الله علیه وسلم در مدینه منوره، نظام حکومتی واحدی را تطبیق نموده تا آن که در سال ۱۹۲۴م به دست خائن و جنایت کار زمان مصطفی کمال، سقوط داده شد و این فرصت را به کفار استعمارگر مساعد ساخت تا سرزمین های اسلامی را به بیش از پنجاه قطعه ناتوان و مرزی تقسیم کنند که ظرفیت درگیری در آن ها نهاده شده و سپس حاکمان دست نشانده ای را بر آن ها گماردند که فرمان بردار اوامرشان باشند و برای حفظ قدرت، مفهوم «دولت ملی» را جا انداختند و برای هر یک تاریخی جعلی ساختند که از تاریخ پرشکوه و یکپارچه امت اسلامی جدا باشد.

پس نظام حاکم، همان کسی است که جشن های جعلی استقلال را می سازد و آن را بر مردم تحمیل می کند؛ مردمی که دل های شان از خشم به خاطر خیانت به برادران شان در غزه لبریز است، این نظام تلاش می کند برای خود در دورانش افتخاری بسازد که هرگز اتفاق نیفتاده، با افکاری موهوم که از ناسیونالیسم سطحی نشأت گرفته و می خواهد آن را جایگزین پیوند طبیعی و عقیدوی امت کند؛ پیوندی که اقتضا می کند امت به حالت اولیه اش بازگردد، برای کسب رضای الله سبحانه و تعالی تلاش کند، شریعت او را پیاده کند، برادران دینی اش را یاری دهد، سرزمین های اشغالی را آزاد کند، کفار استعمارگر و پایگاه ها و شرکت های شان را بیرون کند. پس کسی که استقلال را جشن می گیرد، همان کسی است که از تداوم مرزها و مانع تراشی در برابر وحدت مسلمانان؛ چنان که پروردگار جهانیان امر فرموده سود می برد و کسی است که پیمان هایش با رژیم یهود و امریکا را بر یاری مستضعفان مسلمانان و رضایت الله ترجیح می دهد.

همان نظامی که مردم را با بستن دهان ها و بازداشت هرکس که به اسلام به عنوان عقیده و نظام حکومتی دعوت می کند می ترساند. هر جا این دعوت با مواضع رسمی و ادعای وطن پرستی سیاستمداران هم خوان نباشد، سرکوب می شود؛ همان ها که رسانه های رسمی از آن ها پر است، و ظلم پیشگان را توجیه و حمایت می کنند و چه بسا که این آیه بر آنان صدق کند:

﴿رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا فَأَضَلُّونَا السَّبِيلَا﴾ [احزاب: 67]

ترجمه: و می گویند: پروردگارا! ما از سران و بزرگان خود اطاعت کردیم و ما را گمراه ساختند!

با این همه، چنین اقدامات و ظلم ها جز بر پایداری و خشم امت نی افزاید و امت این خیانت ها را در حافظه اش ثبت خواهد کرد. رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند:

«مَا مِنْ أَمْرٍ يَخْذُلُ مُسْلِمًا فِي مَوْطِنٍ يُنْتَهَكُ فِيهِ حُرْمَتُهُ، وَيُنْتَقَصُ فِيهِ عِرْضُهُ إِلَّا خَذَلَهُ اللَّهُ فِي مَوْطِنٍ يُحِبُّ فِيهِ نُصْرَتَهُ، وَمَا مِنْ أَمْرٍ يَنْصُرُ مُسْلِمًا فِي مَوْطِنٍ يُنْتَقَصُ فِيهِ مِنْ عِرْضِهِ وَتُنْتَهَكُ فِيهِ حُرْمَتُهُ إِلَّا نَصَرَهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ فِي مَوْطِنٍ يُحِبُّ فِيهِ نُصْرَتَهُ»

ترجمه: هیچ کس مسلمانی را در جایی که حرمتش شکسته می شود و به حیثیتش اهانت می شود یاری نکند، مگر اینکه الله او را در جایی که دوست دارد یاری شود، خوار می کند و هرکس مسلمانی را در جایی که به حیثیتش اهانت می شود و حرمتش شکسته می شود، یاری دهد، الله عزوجل او را در جایی که دوست دارد یاری شود، یاری خواهد کرد.

پس ببینید که شما در کجای این حدیث قرار دارید؟ و دولت در چه موضعی ایستاده که جشن های موهوم استقلال را برگزار می کند و برادران دینی تان را تنها می گذارد.

﴿وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُم بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَىٰ
شَفَا حُفْرَةٍ مِّنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُم مِّنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ [آل عمران: 103]

ترجمه: و همگی به ریسمان الله (قرآن و اسلام، و هرگونه وسیله وحدت) چنگ زبید و پراکنده نشوید! و نعمت (بزرگ) الله را بر خود، به یاد
آرید که چگونه دشمن یکدیگر بودید و او میان دل‌های شما، الفت ایجاد کرد و به برکت نعمت او، برادر شدید! و شما بر لب حفره‌ای از
آتش بودید، خدا شما را از آن نجات داد؛ این چنین، الله آیات خود را برای شما آشکار می‌سازد؛ شاید پذیرای هدایت شوید.

دفتر مطبوعاتی حزب التحرير-ولایه اردن

شماره صدور: ۱۴۴۶ / ۱۹

۲۷ ذوالقعدة ۱۴۴۶ هـ.ق.

۲۵ می ۲۰۲۵ م.

مترجم: مصطفی اسلام